

[Baadsgaard]

Beslutningsforslaget opfordrer regeringen til at finde en løsning på problemet, og vi skal vel ikke diskutere løsningsmodeller, selv om der ligger nogle på bordet fra anden side, men det, der skal være vores udgangspunkt som allerede sagt, er, at lejerne holdes skadeløse, og at vi finder en ordning for en periode, men kan vi finde frem til en varig ordning, er det kun fint set fra vor side. Vi er selvfølgelig villige til at drøfte dette meget grundigt i udvalget og få den sag løst for de beboere, der er kommet i klemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse og finansiering af boliger for ældre og personer med handicap.

Af Torben Lund (S) m.fl.
(Fremsat 16/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringen ligesom forslagsstillerne lægger megen vægt på, at der er en rimelig og hensigtsmæssig forsyning med boliger, der er særlig egnede til ældre og til personer med handicap, og selv om vi har haft en debat her i eftermiddag, vil jeg gerne gentage, at vi jo for 1985 foreslår en forhøjelse af kvoten for de lette kollektive boliger til 1.000 enheder, og det sker ved en omdisponering, som man blev

klar over, inden for en uændret kvota for det samlede boligbyggeri.

Derudover skaber vi også adgang, som det blev nævnt, til på forsøgsbasis at indrette ældreboliger i eksisterende ejendomme. Jeg kan også oplyse, at boligministeriet i 1983 har givet tilsagn om støtte til i alt 9.300 nye almennyttige boliger, og heraf er 9.300 indrettet således, at de kan betegnes som særlig egnede for ældre og handicappede. Jeg synes derfor, at perspektiverne for den kommende tid tegner godt, og jeg vil også gerne understrege, at jeg er glad for, at boligselskaberne selv yder deres bidrag til, at det kommer ældre egnede til gode.

Som forslagsstillerne også selv nævner, har socialministeren nedsat en arbejdsgruppe, der i fortsættelse af ældrekommissionen skal udarbejde ensartede finansieringsregler for opførelse af ældreboliger. Arbejdsgruppen forventes at afgive sin rapport til socialministeren i meget nær fremtid. Jeg må derfor sige, at regeringen vil afvente denne arbejdsgruppes rapportering for at have et så godt beslutningsgrundlag som muligt, før vi kommer med et forslag på området. På den baggrund må regeringen nok på nuværende tidspunkt sige nej til beslutningsforslaget. Men jeg vil gerne understrege, at jeg er positiv – det er måske første gang i dag, jeg er det over for tankerne bag et beslutningsforslag – og jeg synes også, at der på baggrund af det, vi har hørt før i dag, må kunne blive en sådan overensstemmelse mellem socialdemokratiets og regeringens tanker, at vi kan nå til enighed om en finansieringsreform, når nu vi bliver klar med arbejdet.

Torben Lund (S):

Jeg skal vente med at knytte bemærkninger til boligministerens indlæg til en senere omgang og blot koncentrere mig om nogle mere principielle spørgsmål her i første omgang.

Der er flere årsager til, at vi har fundet det helt nødvendigt på nuværende tidspunkt at fremsætte forslag til ændring af reglerne for fremskaffelse og finansiering af ældreboliger og boliger til handicappede. For det første har ældrekommissionen jo nu i en snart 2 år gammel betænkning meget klart afdækket, at der er meget elendige boligforhold for mange ældre og handicappede. Man har afdækket,

[Torben Lund]

at næsten 60.000 ældre ikke ved egen hjælp kan forlade deres bolig, og at et langt større antal, nemlig omkring 100.000 ældre, kun med stort besvær kan forlade boligen. Vi ved også, at en uforholdsmæssig stor del af de ældre, specielt ældre med dårlig indkomst, bor helt utidssvarende, bor i boliger helt uden faciliteter; f.eks. opregner man også i ældrekommisionens betænkning, at der er 150.000 ældre, som ikke har bad i deres lejlighed, ældre, hvoraf en meget stor del jo altså ikke er i stand til at forlade lejligheden. Det er selvfølgelig menneskeligt helt uantageligt og i virkeligheden et paradoks, at den gruppe borgere, som har det største behov for at have en velindrettet bolig for at kunne leve en normal tilværelse, rent faktisk lever i de dårligste boliger. Det er de kendsgerninger, vi har.

Men derudover ved vi også, bl.a. igennem de undersøgelser, ældrekommisionen foretog, at udviklingen i ældrebefolkningen virkelig vil skabe et enormt pres for at få flere boliger til ældre. Vi ved, at antallet af personer over 80 år vil stige med 50.000 frem til århundredskiftet, og der er ingen tvivl om, at det bliver 1980ernes og 1990ernes største boligproblem, hvordan vi overhovedet får skaffet tilstrækkelig mange ældreboliger.

Det tredje punkt, jeg vil fremhæve, er, at de finansieringsregler, man i øjeblikket har ude i kommunerne for ældreboliger, gør, at der meget nemt opstår forvridninger i de tilbud, som kommunerne giver pensionisterne. Det er ikke altid boligens indretning, dens kvalitet og den service, der bør være knyttet til boligen for ældre, som er afgørende for, hvilken bolig kommunerne vælger at bygge, men snarere nogle specielle finansieringsregler. Derfor må der gøres noget nu på dette område.

Målsætningen for os må være, at vi giver den ældre mulighed for at blive boende længst muligt i den hidtidige bolig, såfremt den ældre ønsker det, og kan det ikke lade sig gøre, er det for os vigtigt, at den ældre på et så tidligt tidspunkt i aldersforløbet som overhovedet muligt får mulighed for at flytte ind i en ny og velindrettet bolig. Det kan vi ikke opnå alene ved at bygge nye boliger. Jeg tror ikke, der er nogen, der forestiller sig, at vi skulle kunne følge med alene ved at bygge nye boliger, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi giver kommunerne adgang til at

erhverve eksisterende boliger og bygge dem om til boliger, der er egnede for ældre, både i forbindelse med byfornyelsesarbejder, altså i byfornyelsesområder, og bestemt også i andre områder, hvor man ombygger enkelte ejendomme.

Det er naturligvis også i den forbindelse vigtigt, at det bliver kommunerne, der får anvisningsretten til boligerne, sådan at det sikres, at det bliver de ældres behov og ønsker, der tilgodeses. Derfor foreslår vi altså også, at der bliver ensartede finansieringsregler for disse boliger, finansieringsregler i form af indeksfinansiering.

Jeg skal til slut blot pege på yderligere to ting, som jeg tror det er meget vigtigt at få med i diskussionen om dette forslag. Den ene er rammebeløbene. Jeg tror ikke, vi kan nøjes med at køre med ordinære rammebeløb til de boliger, der her er tale om. Jeg tror, vi må have en mere fleksibel rammebeløbsordning for at få bygget de rigtige boliger.

Det sidste, jeg vil pege på, er boligydelsesreglerne. Allerede i dag er det jo sådan, at det kniber med at få ældre ind i nye almennyttige boliger, selv inden for de gældende rammebeløb, idet man støder på maksimumsgrænserne i boligydelsesreglerne. Derfor tror jeg, det bliver nødvendigt, at vi i udvalget gør en indsats for at få ændret boligydelsesreglernes maksimumsgrænser.

Mérete Aarup (KF):

Det beslutningsforslag, som her er til behandling, har to hovedspørgsmål og bygger på ældrekommisionens rapport. Lad mig først sige noget pænt: der er gode intentioner i dette forslag, gode tanker om at fremskaffe flere ældrevenlige boliger og en ensartet finansiering af de mange forskellige ældreboliger.

Dernæst vil jeg sige, at forslaget er uoverskueligt rent økonomisk, for hvad vil det betyde for kommunerne at erhverve og istandsætte bygninger og foretage ombygninger samt ikke mindst at administrere dette forslag, og hvad vil det betyde for statens budget? Ganske vist siger forslagsstillerne, at det vil blive billigere, end det er nu, men der mangler nogle økonomiske beregninger.

Det er en smuk tanke at bruge ungdomsboligprincippet, som ikke koster kommunerne noget, men forslagsstillerne kendte vel

[Mørete Aarup]

heller ikke regeringens tanker, som er kommet frem i dag i lovforslag nr. L 145 om ændring af boligbyggeriloven, hvor der her er tale om en omfordeling af finansieringen.

Det er ret pessimistiske toner, der lyder fra socialdemokratiet, når det fastslår, at der kun bygges ældrevenlige boliger inden for den afstukne kvota. Mange af landets kommuner er meget aktive inden for ombygning og nybyggeri. F.eks. har kommunerne jo igennem saneringsloven forbedret boligstandarden betydeligt og dermed gjort mange boliger mere tidssvarende, hvilket jo også er kommet de ældre borgere til gode.

Nogle kommuner har indgået aftaler med en del pensionskasser, f.eks. Lønmodtagernes Dyrtidsfond, om at bygge ældrevenlige og handicapvenlige boliger, som kommunen lejer, f.eks. for en periode af 20 år, og her har kommunen jo anvisningsretten.

Jeg vil også pege på, at regeringen sidste år afsatte penge til boligforbedringsformål, således at flere ejendomme nu er i gang med at gennemgå en renovering, også til ældrevenlige boliger. Kommunerne er godt i gang med at omstille sig til den nye ældrepolitik, som går ud på, at borgerne skal kunne blive længst muligt i eget hjem.

Om det er kommunerne eller de almennyttige boligselskaber, der skal erhverve den ældre boligmasse til ombygning, mener jeg ikke man kan sætte op på den måde, man gør det i forslaget, for det har været og er kommunens ansvar at fremskaffe ældreboliger, og det er hidtil foregået i samarbejde med selvejende institutioner og ældreorganisationerne, der har haft en betydelig medindflydelse på den standard, der eksisterer i dag på ældreboligområdet.

De almennyttige boligselskaber har jo også et godt samarbejde med kommunerne om de ældrevenlige boliger, som er indrettet inden for boligselskabernes byggeri.

Forslagsstillerne citerer fra og hænger hele forslaget op på ældrekommissionen, men forslagsstillerne har helt overset, at ældrekommissionen foreslår, at kommunerne i samarbejde med de selvejende institutioner får ret til og økonomisk mulighed for at erhverve boligerne til de ældre i den bestående boligmasse.

Forslaget bærer præg af, at det almennyttige byggeri fremover skal have monopol på at bygge ældreboliger i samarbejde med kom-

munen, og det kan vi ikke tilslutte os, idet man her har overset ældrekommissionens tanker, og fordi brugerne på den måde holdes uden for indflydelse.

Men det konservative folkeparti er enig med socialdemokratiet i, at der må ske en forenkling af finansieringsformen inden for hele boligområdet for de ældre. Ude i kommunerne er man selvfølgelig interesseret i at få denne forenkling, men vi er ikke interesserede i at få en lovgivning presset igennem folketinget, som dette forslag lægger op til det. Vi er ganske enige med boligministeren i, at det udvalgsarbejde, der er i gang under socialministeren angående boligerne for vore ældre, må gøres færdigt. Det er vigtigt at se hele området under ét, så vi får en fornuftig, gennemtænkt, velfabulanceret lovgivning, der er i overensstemmelse med de tanker, der er i ældrekommissionen.

Det konservative folkeparti afviser det socialdemokratiske forslag, men håber selvfølgelig på et fornuftigt samarbejde med hensyn til den lovgivning, der må fremkomme fra boligministeriet. Om det bliver i denne eller i næste samling, ved vi ikke, men vi vil i hvert fald håbe på, at der bliver et godt samarbejde om dette vigtige problem.

Bente Nielsen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Hanne Severinsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres vegne knytte et par bemærkninger til forslaget.

Venstre deler forslagsstillerens ønske om at forbedre mulighederne for fremskaffelse og finansiering af boliger for ældre og personer med handicap, og vi er enige med forslagsstillerne i, at det er u hensigtsmæssigt, at visse ældreboliger finansieres efter lov om boligbyggeri, mens andre, f.eks. beskyttede boliger og plejehjem, finansieres efter lov om social bistand.

Som boligministeren allerede har nævnt, har socialministeren nedsat en arbejdsgruppe, der bl.a. skal se på, hvordan vi får en ensartet finansiering af ældreboligerne. Vi vil derfor foreslå, at dette beslutningsforslag indgår i de overvejelser, som man gør sig i denne arbejdsgruppe.

Når vi ikke på nuværende tidspunkt støtter forslaget, er det altså først og fremmest,

[Bente Nielsen]

fordi vi ikke mener, at beslutningsgrundlaget er fuldt ud tilvejebragt.

Ruth Olsen (SF):

Dette forslag følger jo stort set ældrekommissionens betænkning op, hvad angår boligproblemerne, og derfor kan vi selvfølgelig støtte det – vi synes, det er gode og udmærkede forslag. Det er prisværdigt i sig selv, at man med den kommission for en gangs skyld tog de ældre selv med på råd, men der bliver jo også flere og flere af dem, især forholdsmæssigt, så deres indflydelse på valgresultaterne bliver mere og mere mærkbar med tiden. Det vil sige, at partierne vil begynde at kræse lidt mere for den valggruppe, og det er da også på tide.

Det er kummerlige boligforhold, mange ældre har, primitive forhold uden badeværelse, som det er påpeget, og i den forbindelse kom jeg til at tænke på Københavns kommune, der især har mange ældre. Det er den mest usle kommune at blive gammel i. Hvad nytter det f.eks., at de ældre får et badeværelse, når de ikke får hjælp til at bruge det, hvad mange ældre jo i virkeligheden må have, fordi de er gangbesværede og er bange for at komme galt af sted. Det var en sidebemærkning.

Jeg vil ikke fordybe mig i de finansielle betragtninger i forslaget, som virker særdeles rimelige. Vi er enige i dem, for også finansieringsformen må tage højde for, at vi undgår ghattotendenser.

Vi kunne ønske os en særlig privilegering både med hensyn til finansiering og på andre måder af egentlige kollektiver for ældre, altså når ældre menesker selv finder ud af at gå sammen og etablere et bofællesskab, hvor de kan støtte hinanden i det daglige. Skrøbelighederne plejer jo ikke at handicappe på samme måde. Der kunne nok spares en del plejehjemspladser ved det, men det kan være, det vil vare nogle år endnu, før tanken kan tænkes og accepteres af den generation.

Vi støtter forslaget.

Estrup (RV):

Forslaget rører ved nogle af de meget tunge problemer, som ældrekommissionen har rejst. Der er ingen tvivl om, at vi inden for boligpolitikken bliver nødt til at anvende

megen tid og mange kræfter på ældreområdet i de kommende år.

Jeg synes nu nok, at dette beslutningsforslag alligevel er noget forhastet. Det er kendt og fremgår i øvrigt også af forslaget bemærkninger samt af boligministerens udtalelser i dag, at problemerne behandles af en arbejdsgruppe i socialministeriet, og at dette arbejde formentlig vil resultere i et forslag fra regeringen. Havde det så ikke været rimeligere, om man på denne baggrund var startet med en forespørgsel til ministeren, hvis man ønskede at sætte lidt skub i arbejdet? I hvert tilfælde er vi andre nu i den situation, at vi bliver nødt til at stille de spørgsmål, som forslagsstillerne ikke tog sig tid til, med hensyn til, hvor langt denne arbejdsgruppe i socialministeriet er kommet, hvilke foreløbige konklusioner arbejdet peger på etc., før vi kan tage stilling til det socialdemokratiske beslutningsforslag. Det er nok ikke den mest heldige arbejdsform.

Derfor vil jeg på nuværende tidspunkt nøjes med nogle få kommentarer til selve forslaget. Vi er enige i, at der er et behov for, at kommunerne i større omfang kan disponere over egnede ældreboliger både i den eksisterende og i den nye boligmasse, således som det foreslås i punkt 1.

Vi er ligeledes enige i, at der er behov for en større oprydning i hele finansieringen på dette område, og at reglerne skal gøres mere ensartede. Men om reglerne, således som det foreslås i punkt 2, skal være netop dem, som gælder for almennyttigt byggeri, vil jeg nu sætte spørgsmålstegn ved. Jeg synes, det er meget tvivlsomt, om den finansielle byrde bør flyttes fra kommunerne til staten, ligesom jeg bestemt vil sætte spørgsmålstegn ved, om det er de almennyttige boligselskaber, som fremover skal være eneste bygherre.

Men som sagt vil vi meget gerne tage fat på disse problemer, blot skal det ske på et rimeligt beslutningsgrundlag.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Da jeg ved, at hr. Estrup er på vej ud ad døren, vil jeg gerne svare med det samme på spørgsmålet om, hvorvidt dette her er forhastet. Det mener jeg bestemt ikke det er. Jeg mener ikke, vi kunne sætte skub i det udvalg, der sidder i boligministeriet, ved at rejse en

[Torben Lund]

forespørgselsdebat her i folketinget. Jeg mener tværtimod, at vi med dette beslutningsforslag sætter boligministeren i den situation, at denne arbejdsgruppe nu må færdiggøre sit arbejde, sådan at vi kan få en lovgivning igennem på dette område. Vi har sat nogle meget stramme frister også for lovinitiativer i beslutningsforslaget, og jeg er sikker på, at arbejdsgruppen nok skal blive færdig med sit arbejde, sådan at der er det fornødne grundlag at træffe beslutning på.

Når hr. Estrup bruger udtrykket »forhastet«, må jeg gøre opmærksom på, at vi rent faktisk har ventet i to år, efter at ældrekommissionens betænkning er kommet, på, at der skal komme et initiativ, og den redegørelse, vi fik om ældrepolitikken fra socialministeren sidste år, indeholdt intet om ældreboligpolitikken.

Birgith Mogensen (CD):

CD er meget enig med socialdemokratiet i de intentioner, der ligger bag beslutningsforslaget. Det kan blot undre, at socialdemokratiet ikke gjorde noget ved dem, medens det havde regeringsmagten. Men nu vel, vi må erkende, at der er nogle problemer, og det gjorde regeringen jo allerede kort efter sin tiltræden, idet socialministeren nedsatte en arbejdsgruppe til at se på de ældres boligproblemer, herunder ikke mindst på finansieringen af ældreboligerne.

Boligministeren oplyste for et øjeblik siden, at arbejdsgruppen vil afslutte sit arbejde her i foråret og tilstille regeringen den udredning, der måtte blive resultatet.

I CD mener vi, at vi skal have det bedst mulige grundlag, inden vi træffer en så vigtig beslutning, og at det derfor ikke vil være rigtigt at binde regeringen op på løsningsmodeller nu.

CD må derfor afvise det foreliggende beslutningsforslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet med største interesse vil gennemgå dette forslag, der tilsigter en bedring af forholdene for vore gamle medborgere og ikke mindst de dårligst stillede i vores samfund.

Beslutningsforslag nr. B 68 omtaler ældrekommissionens betænkning fra 1982, der

bl.a. omhandler boligsituationen for ældre. Som bekendt vedtog folketinget i juni 1982 en ny lov om byfornyelse og boligforbedring, som trådte i kraft i januar 1983. Denne lovgivning indebærer, at der i langt den overvejende del af ca. 400.000 boliger vil ske forbedringer, f.eks. indretning af wc, bad, centralvarme o.lign.

Der er således allerede sat meget i gang, selv om dette selvfølgelig ikke ordnes fra det ene år til det andet, men skal ske over en 15-årig periode. Loven om byfornyelse og boligforbedring fik i sin tid ikke fremskridtspartiets støtte – ud fra en betragtning om, at tilskud betalt af skatteyderne kun vil resultere i dårligere og dyrere boliger, samtidig med at det offentliges finanser forværres.

Tanken om at tilbyde ældre personer med handicap en bolig, der specielt sigter på at gøre hverdagen lidt nemmere, kan bl.a. realiseres ved, at der oprettes flere private plejehjem. Vi skal undgå flere offentlige institutioner og satse på, at det enkelte menneske kan blive så længe som muligt i sit eget hjem.

Vore ældre medborgere har ikke i særlig stor udstrækning mulighed for at forøge deres pension, og det er fremskridtspartiets ønske, at der vedtages generelle regler for huslejen til pensionister. Fremskridtspartiet foreslår en husleje, der svarer til ca. 15 pct. af pensionistens indtægt. Differencen skal det offentlige betale, for selvfølgelig skal pensionisterne have mulighed for rimelige boligforhold. Det samme gælder naturligvis handicappede, der ikke har anden indtjening end invalidepension.

Fremskridtspartiet ønsker at give hjælpen til boligudgift som et direkte tilskud til personen. Boligsikring skal gives til mennesker, ikke til mursten. Men som sagt er der allerede ved at ske forbedringer i mange lejligheder, også dem, der bebos af ældre og handicappede, og vi vil med interesse deltage i udvalgsarbejdet.

Albrechtsen (VS):

I det sidste indlæg blev der henvist til byfornylelseslovgivningen, men det er efter min opfattelse den dårligst tænkelige argumentation for, at der virkelig bliver gjort noget ved dette her, for det er jo sådan med byfornyelsen, at i massevis af gode projekter udsættes

[Albrechtsen]

på grund af manglende bevillinger. Hvis de ældre skulle afvente den borgerlige regerings byfornyelsespolitik, tror jeg nok, det har lange udsigter med at få løst boligproblemerne.

Derfor hilser VS også dette socialdemokratiske forslag meget velkomment. Vi er enige både i sigtet og jævnt hen også i den konkrete formulering. Der er naturligvis, som også SFs ordfører var inde på, nogle ting, som yderligere skal afklares i debatten om, hvorledes de forskellige boligformer kan se ud: om der bliver plads til bofællesskaber, hvordan der sikres den fornødne integration i det lokale boligbyggeri osv., men det er jo alt sammen noget, som må følge, og som jeg går ud fra at også forslagsstillerne er interesserede i bliver udformet på den bedste måde.

Andre har både med tal og på anden vis beskrevet, hvor dårligt især den dårligst stillede del af de ældre bor i øjeblikket, så det skal jeg ikke uddybe, men jeg skal bruge det som anledning til at sige, at det glæder mig, at forslagsstillerne i den sammenhæng netop påpeger det almennyttige byggeris særlige ansvar og særlige muligheder for at være med til at løse denne opgave. Det er en ting, som vi synes er godt ved forslaget.

Torben Lund (S):

Det er jo en helt enestående situation, at et forslag fremsat af oppositionen næsten hele vejen rundt får en så positiv modtagelse, og det takker vi naturligvis mange gange for.

Jeg lagde mærke til boligministerens bemærkninger om, at der var overensstemmelse imellem boligministerens og vore tanker på dette område, men at boligministeren ville afvente rapporten fra den arbejdsgruppe, der arbejder med disse problemer. På denne baggrund vil jeg opfordre boligministeren til at sørge for, at det arbejde, som arbejdsgruppen udfører i øjeblikket, bliver fremskyndet, sådan at det er muligt at gennemføre lovinitiativer på dette område inden for den tidsramme, som er fastlagt i beslutningsforslaget, og vi vil i hvert fald i udvalget gøre, hvad vi kan for, at den kan efterleves. Det kan være, boligministeren allerede i dag kan give tilsagn om, at han vil søge arbejdsgruppens

arbejde færdiggjort så hurtigt som overhovedet muligt og i øvrigt søge arbejdsgruppens arbejde fremmet.

Ellers skal jeg kun gøre én bemærkning, nemlig til fru Merete Aarup, der var inde på, at vores forslag finansieringsmæssigt bygger på ungdomsboligprincippet. Det er rent faktisk ikke rigtigt. Forslaget bygger nok på, at man nu skal kunne gennemføre ombygninger af den ældre boligmasse efter finansieringsreglerne for det almennyttige byggeri, men det skal være de almindelige finansieringsregler – det er det, der lægges op til i beslutningsforslaget – og ikke de særlige regler, der gælder på ungdomsboligområdet.

Vi er som sagt meget glade for den positive modtagelse og håber på et hurtigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 4. april 1984, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 18.27